

Chef for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank i London: AIIB er åben for alle – ikke konkurrent eller erstatning for Verdensbanken

11. november 2015 – Som taler ved et forum om Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) ved Boao-konferencen om asiatisk finansielt samarbejde i London den 10. november, tog chef for AIIB Jin Liqun ikke noget nonsens fra mødeleder Martin Wolf, redaktør for *Financial Times*, der var sit sædvanlige, bryske selv. »Hvordan kan De tage fejl på så mange punkter i dag, Martin Wolf?« sagde Jin på et tidspunkt. Han bemærkede, at AIIB var en »institution i det 21. århundrede«, og at den ville have de højeste standarder for integritet i sine operationer og lån, »men dog ikke vestlige standarder«. Da Wolf spurgte, om Jin mente, USA og Japan havde været »tåbelige« ved ikke at tilslutte sig, svarede han, at »tåbelig« var det forkerte ord til at beskrive situationen. »Nogle lande har måske brug for mere tid til at se, hvordan tingene fungerer, før de beslutter sig til at være med.« Tidligere i konversationens forløb havde Jin været noget vred over de fjollede angreb, der i begyndelsen blev lanceret mod banken.

Da Wolf spurgte ham, om AIIB ville blive en konkurrent til Verdensbanken, gjorde Jin igen indsigelse. Jin bemærkede, at Bretton Woods-institutioner nu var »halvfjerdsårige«, men han sagde, at han også havde arbejdet for Verdensbanken, og han

var »fine« venner med Verdensbankens præsident Kim, og »man kan aldrig nogen sinde erstatte sin bedste ven«. Han sagde, at han værdsatte Kims forsøg på at reformere Verdensbanken, men han vidste, at problemer, der er »akkumuleret hen over syv årtier, ikke kan fikses på en nat«. Han benægtede, at AIIB havde planer om at erstatte Verdensbanken: »Vi er samarbejdspartnere.« Han sagde, at medlemskab af AIIB ville være åben for alle nytilkomne, der accepterer aftaleparagrafferne, der er underskrevet af de stiftende medlemmer.

Han havde tidligere indikeret, at banken ville begynde at finansiere operationer i andet kvartal af næste år og ville koncentrere sig om elektricitet, transport og vandforsyning, da der er et skrigende behov for disse ting. Jin sagde også, at AIIB også ville vælge investeringsprojekter i Afrika og Latinamerika. »AIIB kan investere i et hvilket som helst land«, sagde Jin og kom med eksemplet om finansiering af overvandringsprojekter i Australien, der kunne forbedre sikkerheden for Asiens fødevareforsyning. Selv at låne til lande som Egypten, den første afrikanske stat, der tilsluttede sig banken, »skulle ikke være noget problem«, sagde han.

Kina går med i den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

12. november 2015 – Ledelsen for den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) accepterede onsdag Kinas bud på at blive medlem af banken og banede vejen for, hvad der

forventes at blive en endelig vedtagelse af de regeringer, der har aktier i banken, for det meste finansministrene for de 64 medlemslande, i næste måned, rapporterer Reuters i dag.

Hvis de, som forventet, vedtager forslaget, vil det give Beijing en »beskeden, men symbolsk andel på 0,1 procent« i EBRD, siger Reuters og tilføjer, at »Kina vil indbetale til udviklingsbanken snarere end at modtage investering fra den. Men arbejder, som EBRD allerede er ved at planlægge i lande som Kasakhstan, overlapper med Kinas såkaldte 'Ét bælte, én vej'-initiativ.

EBRD's præsident Suma Chakrabarti har sagt, at banken gerne vil udføre arbejder i partnerskab med den nye, kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB.

Etableret i 1991 for at investere i de østeuropæiske lande, der tidligere var under Sovjetblokken, investerer EBRD nu i Mongoliet, Tyrkiet og Maghreb, så vel som i eurozone-kriselandene Grækenland og Cypern.

USA: Kerry: Ingen bindende aftale på COP21; franske Holland rasende

12. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry sagde onsdag til *Financial Times* mht. **COP21-klimakonferencen for global opvarmning i Paris:** »Der bliver ganske bestemt ikke nogen traktat ... Der bliver ikke nogen juridisk bindende mål for nedbringelse som i Kyoto, eller sådan noget.«

Den franske præsident Hollande fik bersærker gang. »Hvis aftalen ikke er juridisk bindende, bliver der ingen aftale«, sagde han til international presse på Malta på sidelinjen af EU-Afrika-migrationskonferencen. »Jeg ved, hvor vanskeligt, det er«, sagde Hollande, med henvisning til modstanden mod en bindende aftale i USA's Kongres. »Men vi må give Paris-aftalen, hvis der er en, en bindende karakter i den forstand, at de forpligtelser, der indgås, må overholdes og respekteres.«

Guardian rapporterede, at en global opinionsundersøgelse fandt, at indbyggere i Kina og USA var blandt de mindst bekymrede for klimaforandringen.

Talsmanden for EU's Klimakommission, Miquel Arias Canete, sagde som svar på Kerrys kommentar: »Paris-aftalen må være en internationalt juridisk bindende aftale.« Den franske udenrigsminister Laurent Fabius havde sagt, at det var indlysende, at enhver aftale i Paris ville indeholde elementer, der var juridisk bindende, og foreslog, at Kerry var »forvirret« på det punkt.

Det er selvfølgelig ikke kun den amerikanske Kongres, men også Indien og Kina, der ikke vil underkaste sig bindende selvmord i Paris, som de også nægtede at gøre det i København i 2009 (COP15).

Der er hidtil ikke kommet nogen kommentar fra Det Hvide Hus.

Den italienske regering under

voksende pres for at udvikle Mezzogiorno

11. november 2015 – Velunderrettede kilder har fortalt *Executive Intelligence Review (EIR)*, at den italienske premierminister Matteo Renzi's nylige udtalelser om projektet for en bro over Messinastrædet[1] reflekterer en regeringsaftale om at bygge broen mellem det italienske hovedland og Sicilien, i sammenhæng med voksende pres fra vælger- og erhvervsgrupper om at adressere spørgsmålet om at opgradere infrastrukturen og udvikle økonomien i Italiens Mezzogiorno, som det sydlige Italien kaldes. I særdeleshed fik Renzi for nylig et par tidligere medlemmer af Berlusconis parti Forza Italia, der, iflg. kilden, som betingelse satte broen, bl.a., som en betingelse for at sikre deres støtte til regeringen. Renzi har brug for denne støtte for at kompensere for tabet af et par delegerede fra det venstreorienterede Demokratiske Partis lejr, som forlod partiet.

I et interview, der blev publiceret den 6. nov., sagde Renzi, at, før vi taler om Messina-broen, »lad os løse spørgsmålet om vand til Messina, om rensningsanlæggene. Vi vil også bygge broen og endelig forlænge højhastigheds-jernbanen også til Sicilien og investere i Reggio Calabria, som er Sydens hovedby. På den anden side må vi også færdiggøre [moderniseringen af] Salerno-Reggio Calabria-hovedlandevejen. Når vi først har afsluttet disse kapitler, vil historien, teknologien og ingeniørstandarder indlysende gå i retning af broen, der vil blive endnu et smukt symbol for Italien.«

En sådan udtalelse kan læses på flere måder, men reflekterer iflg. *EIR's* kilder regeringens hensigt om at genintroducere spørgsmålet om broen så smidigt som muligt. Regeringen arbejder angiveligt på et lovudkast, der skal sætte broen på dagsordenen igen. Det er nødvendigt med en lov, da projektet blev annulleret ved en lov af Monti-regeringen i 2011.

Regeringen ønsker at redde ansigt ved at finde en måde, hvor den ikke skal poste flere penge i projektet end de penge, regeringen skal betale i bøde til byggekonsortiet for at have brudt aftalen.

[1] Se Schiller Instituttets Specialrapport: **»Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent«**, juni 2012

Cypern tilslutter sig Kinas udviklingsinitiativ 'Ét bælte, én vej'

11. november 2015 – Cyperns præsident Nicos Anastasiades har meddelt, at Cypern tilslutter sig som fuldgældig partner i Kinas projekter under **»Ét bælte, én vej«**.

Han talte ved et seminar i Nicosia den 9. november med titlen, **»Ét bælte, én vej – den kinesiske forbindelse, og hvorfor Cypern bør være inkluderet«**, som var præsidentens rapport efter sit besøg i Kina i sidste måned.

Anastasiades besøgte Kina i oktober måned efter invitation fra den kinesiske præsident Xi Jinping, med hvem Anastasiades mødtes under besøget. Han mødtes også med den kinesiske vicepræsident Li Yuanchao og andre kinesiske regeringsfolk, og han talte ved den store konference med titlen **»Ny vision for Silkevejen: Ny handling for fælles udvikling«**, der var sponsoreret af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites Afdeling for Internationale Relationer. 60 delegationer fra 30 lande deltog i konferencen, men Anastasiades var den eneste leder fra et EU-land, der var inviteret til at tale ved

konferencen.

Den cypriotiske præsident deltog også i et arrangement i Beijing, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industri-kammer, og endnu et i Shanghai, arrangeret af Cyperns Sammenslutning af Land- og Bebyggelses-entreprenører.

I sine bemærkninger ved seminaret i Nicosia, der var arrangeret af Cyperns Handels- og Industri-kammer og den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde Anastasiades, at projektet med Ét bælte, én vej »udgør en stor vision, der giver den nødvendige impuls til at bryde den nuværende, økonomiske stagnation ved at tiltrække investeringer, bekæmpe arbejdsløshed og adressere underudvikling. Det er et initiativ, der etablerer en ny ramme for samarbejde og udvikling, og som lægger grunden til stabilitet, fred og fremgang«.

Præsidenten sagde, at hans »regerings mål er vedvarende at støtte udviklingen af virksomheder og økonomiske relationer mellem Cypern og Kina i mange økonomiske sektorer, inklusive handel, turisme, privatisering af havne, elforsyning og telekommunikation, skibsfragt, ejendomsmarked, storstilede udviklingsprojekter, uddannelse, sundhed, forskning og innovation ... «

»Med dette formål for øje er Cyperns regering parat til at samarbejde tæt med vores kinesiske, asiatiske og europæiske partnere for effektivt at støtte dette initiativ, især mht. den heldige promovning af målene og værdierne i den Maritime Silkevej, som en hovedtransit-ø på den maritime Silkevejs handelsruter ... «. Det 21. århundredes Maritime Silkevej er en af de to komponenter af Ét bælte, én vej-initiativet; den anden er det Økonomiske Silkevejsbælte.

Phidias Pilides, præsident for Cyperns Handels- og Industri-kammer, udtalte, at »den kinesiske regerings nye initiativ med at genoplive den antikke idé med Silkevejen vil

udvikle sig til at blive den mest ambitiøse infrastrukturplan i verden i dag«.

Panicos Kaouris, præsident for den Cypriotisk-kinesiske Virksomhedssammenslutning, sagde, »Omfanget og størrelsesordenen af dette initiativ er af en sådan art, at det potentielt i væsentlig grad kan ændre det økonomiske verdenskort ved at accelerere det skift, der allerede er ved at finde sted, af den økonomiske magt fra Vest til Øst«, rapporterede *Famagusta Gazette*.

Anastasiades' Silkevejs-diplomati er i overensstemmelse med det igangværende og formelle samarbejde mellem Cypern, Grækenland og Egypten, der alle nyder fremragende relationer med Kina, inden for energi, logistik og sikkerhed, især i sammenhæng med Egyptens Suezkanal-udviklingskorridor.

Foto: Cyperns allerede gode relationer til Kina styrkedes yderligere under Anastasiades' besøg i Kina i oktober 2015. Her, med præsident Xi Jinping.

Tysklands økonomiske vismænd vs. ECB's Mario Draghi

12. november 2015 – Samtidig med, at Den europæiske Centralbanks præsident, Mario Draghi, i dag gav meddelelse om en sandsynlig kvantitativ lempelse, blev han angrebet af den nye rapport, der er udgivet af Tysklands seks »vismænd«, det økonomiske panel, der rådgiver regeringen.[1]

I en tale ved indvielsen af det Akademiske År ved Milanos Katolske Universitet sagde Draghi, at inflationsdynamikken stadig er meget svag, og »når som helst, vi er overbeviste om«, at den aktuelle stimuleringsplan ikke er tilstrækkelig, »vil vi undersøge metoder til at intensivere den, for at opnå vores mål«.

Mens han talte, advarede vismændene i Berlin: »Monetær politik er i færd med at føre til en opbygning af risici for den finansielle stabilitet, der kunne bane vejen for en ny finanskris.«

»Vedvarende lave rentesatser udhuler bankers og livsforsikringsselskabers indtægter og forøger lysten til at løbe risici. Det er vigtigt at undgå en udsættelse af afslutningen på betingelserne med lave rentesatser for længe.«

I stedet opfordrede de ECB til at meddele »en betimelig afslutning på tilpasninger af den monetære politik, hvilket i realiteten kunne forhindre en yderligere opbygning af risici i finanssystemet«.

Panelet afviste også en gældssanering for Grækenland, med den begrundelse, at det ville slå dørene op for en lignende sanering for Spanien.

Viseligt.

[1] Det tyske økonomiske ekspertråd eller Sachverständigenrat zur Begutachtung der gesamtwirtschaftlichen Entwicklung er en gruppe af økonomer, der blev oprettet i 1963 for at vurdere økonomisk politik i Tyskland. Rådet udfærdiger en årlig rapport, der udgives før eller senest 15. november. Forbundsregeringen skal offentliggøre sine kommentarer og konklusioner inden for otte uger efter udgivelsen af den årlige rapport. I medierne refereres rådet ofte til som »vismændene«. (-red.)

**POLITISK ORIENTERING den 12.
november 2015:
Flygtningestrømninger er
virkningsløs symbolpolitik,
kun udvikling kan forhindre
kaos**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Rusland har et 8-punkts
forslag til fredsaftale i
Syrien – møde i Wien 13. nov.**

11. november 2015 – Rusland har udarbejdet et 8-punkts forslag til det internationale møde om Syrien, der skal afholdes i Wien den 13. november, rapporterer Reuters i dag. Alle de følgende informationer er fra denne Reuters-rapport fra 10. nov.

Rusland ønsker, at den syriske regering og oppositionen skal indgå aftale om at indlede en proces for en forfatningsreform, der ville tage op til 18 måneder, og som skal efterfølges af præsidentvalg.

Dokumentet udelukker ikke præsident Bashar al-Assads deltagelse i valgene. Desuden erklærer dokumentet: »Den folkevalgte syriske præsident vil oppebære funktioner som øverstbefalende for de væbnede styrker, samt besidde kontrollen over særlige tjenester og udenrigspolitik.«

Dokumentet siger, at de syriske sider bør indgå aftale om sådanne skridt ved en fremtidig konference, der skal arrangeres af De forenede Nationer, og tilføjer, at reformprocessen ikke ville have Assad på formandsposten, men en kandidat, som alle sider bliver enige om.

Moskva har intensiveret sin diplomatiske indsats for at løse konflikten i Syrien, der har dræbt tusinder og fordrevet millioner, rapporterer Reuters. Under den første forhandlingsrunde i Wien i slutningen af sidste måned sagde Rusland, at det ønskede, at oppositionsgrupper skulle deltage i fremtidige diskussioner, og Rusland udvekslede en navneliste med Saudi-Arabien.

Storbritannien, Tyrkiet og de allierede Golfstater har sagt, at Assad må opgive magten, for at der kan blive fred.

Dokumentet siger, at den syriske opposition, der deltager i den politiske proces, må danne en »forenet delegation« og forud være enige: »De bør være fælles om, at målene må være at forhindre terrorister i at komme til magten i Syrien, så vel som også at [bevare] statens sekulære og demokratiske karakter«, iflg. Reuters.

En vestlig diplomat sagde til Reuters, at de, der er uenige i Ruslands tilgang, arbejdede på at sikre, at teksten ikke ville danne grundlag for forhandlingerne.

Talsmand for Det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, sagde, at Rusland ville koncentrere sig om to hovedspørgsmål ved mødet i Wien: »Det første er at systematisere og forstå, hvem, vi bør anse for at være terrorister i Syrien og i regionen, og det andet er at etablere en liste over den repræsentative syriske opposition, der kan føre forhandlingerne med Damaskus.« Zakharova sagde, at de russiske forberedelser til mødet i Wien er »baseret på det dokument, der blev vedtaget den 30. okt.«, det forudgående møde i Wien.

Reuters rapporterer, at dokumentet også siger, at, for en syrisk våbenhvile »må operationer imod ISIL og andre terroristgrupper ekskluderes«. En anden vestlig diplomat sagde, at Moskva ønsker at anvende denne definition til at dække alle oprørsgrupper, ikke kun jihadister som IS og al-Qaeda's Nusra Front. »Rusland ønsker, at denne liste skal inkludere alle de grupper, der bekæmper noget som helst andet end Islamisk Stat, så det betyder grupper, der er imod regimet«, sagde diplomaten.

Foto: Talsmand for Det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kommenterede Ruslands forberedelser til mødet den 13. nov. i Wien om Syrien, under sin ugentlige pressebriefing.

Tidligere tysk kansler Helmut Schmidt død

11. november 2015 – Helmut Schmidt, der havde været indlagt til behandling på et hospital i Hamborg og var blevet udkrevet og kom hjem for 10 dage siden, døde i går i en alder af 96 år. Blandt mindeord fra ledende politikere er den en side lange udtalelse med tidligere kansler Gerhard Schröder som forfatter særlig omtale værd, hvor han skriver, at Schmidt og Frankrigs Valéry Giscard d'Estaing skabte det Europæiske Monetære System (EMS) og G7-topmødet, og at Schmidt altid insisterede på dialog med Rusland og Kina. Schmidt, skriver Schröder, var blandt de første til at forudse Kinas opkomst og mødtes med Mao Zedong og Deng Xiaoping. Schmidt afviste enhver militarisering, selv om han var tilhænger af et stærkt forsvar, og han insisterede på, at, efter Anden Verdenskrig, var tyskere »dødtrætte af skyderi«.

Hvad hverken Schröder eller nogen anden leder har nævnt, i hvert fald hidtil, er Schmidts skarpe og ofte gentagede fordømmelse af »rovdyrskapitalismen« med hedge-fonde og derivater, med den generelle degeneration af bankpraksis, med transformeringen af Deutsche Bank til at være en zombiebank, der ikke længere fortjener sit navn. I det stykke fik han assistance af sin datter Susanne, der var investeringsbankier i London frem til 2008, da hun opsagde sit job og vendte hjem til Hamborg for at bo med sin fader.

Schmidt har altid været for den Europæiske Union og en Atlanticist (tilhænger af en alliance tværs over Atlanten), og havde som sådan en livslang kommunikation med Henry Kissinger. Han var imidlertid en standhaftig modstander af NATO's ekspansion mod Øst, og han fordømte NATO'S fremgangsmåde i Georgien og krigen i Georgien i 2008. Men i 2001 rådede han kansler Schröder til at støtte NATO's intervention i Afghanistan. På den anden side siges det, at han støttede

Schröders »nej« til Irakkrigen i 2002. Schmidt gentog i sine sidste interviews, at, selv om han mente, USA fortsat ville være den førende verdensmagt, ville nye magter som Kina spille en voksende rolle i fremtiden; og at enhver idé om at styre verden, så vel som også at styre verdensøkonomien, fra et enkelt sted, var forkert. Schmidt skrev også en anmeldelse af den kinesiske præsident Xi Jinpings bog, Learning How to Govern, (At lære at regere) i 2014. Schmidt mødte også alle de andre kinesiske ledere i årenes løb, så vel som også de russiske ledere.

Med hensyn til politiske og filosofiske tænkere var Schmidt influeret af Immanuel Kant, Karl Popper, Markus Aurelius, men imidlertid også af Konfucius (Konfutse). Inden for musik var Schmidt, der spillede klaver, mest tiltrukket af Johann Sebastian Bachs arbejde med fugaen.

Andre ledende personer om Schmidt:

* Han har genrejst sit storslåede lands værdighed over for omverden – Giscard d'Estaing.

* Helmut Schmidt var en fremragende personlighed i efterkrigstidens Tyskland, for europæisk og global politik – Vladimir Putin.

* Vi var imponerede over hans personlige beskedenhed, så vel som hans Pflichtbewusstsein, (pligtfølelse, ansvarsbevidsthed). Og for mig var han desuden en institution, råd og dømmekraft, der var vigtig for mig – Angela Merkel.

Rusland tilbød USA samarbejde om missilforsvar, men USA sagde "Nej"

3. november 2015 – Rusland har i mindst 2 tilfælde i de seneste år tilbudt USA samarbejde om en politik for et virkeligt internationalt, ballistisk missilforsvar, men er i begge tilfælde blevet afvist af Bush/Obama-regeringerne. Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, sagde i et interview til Rossiya-24 TV, at Washington i stedet er i færd med at udvikle sit globale missilforsvarssystem med det formål at opnå militær overlegenhed over Rusland.

"Desværre blev chancen for at udvikle et virkeligt globalt missilforsvarssystem spildt. Dette system ville ikke have været baseret på en specifik alliance, men ville i stedet effektivt beskytte mod virkelige, ikke fiktive, missiltrusler. NATO afviste at forfølge dette, hovedsageligt af ideologiske grunde", sagde han.

Den nyligt afholdte missilforsvarsøvelse ud for Skotlands kyst viser, at "det system, der er ved at blive udviklet, ikke tilsigter at forsvare mod den såkaldte "atomtrussel fra Iran", bemærkede han. "Desværre udvikler USA i øjeblikket sit missilforsvarssystem i et forsøg på at opnå militær overlegenhed over Rusland." Selvom Grushko tilsyneladende ikke direkte henviste til nogen eksempler på tilbud om samarbejde, så kom den russiske præsident Vladimir Putin med et sådant tilbud til præsident George Bush ved et topmøde i Kennebunkport, Maine, i 2007, og nogle år senere tilbød Rusland NATO at anvende deres antimissil-radarstation i Aserbajdsjan. Begge disse tilbud var et ekko af Reagan-LaRouches forslag om samarbejde om SDI (Strategisk Defense Initiative; det Strategiske Forsvarsinitiativ) fra 1983, som på det tidspunkt blev afslået af Yuri Andropov, der fungerede

som en agent under britisk indflydelse.

I slutningen af sidste uge afholdt det russiske Forsvarsministerium det, som de kaldte en kommando-og-kontrol-øvelse, der involverede ægte lanceringer af missiler fra hver af deres strategiske atomtriades tre ben, såvel som fra kortdistancesystemer. Forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte i går, at øvelsen var vellykket. "Som helhed viste øvelsen de strategiske atomstyrkers og langdistance-præcisionsvåbenkompleksernes høje kampberedskab", sagde han.

Ruslands forhøjede niveau af militær aktivitet repræsenterer noget af en gåde for USA, især på det maritime område. Bør Obamas doktrin med 'Omdrejningspunkt Asien' (Asia Pivot) fortsætte efter planen, eller bør USA sætte flere skibe ind i Europa?

"Deres ubådsstyrke og flåde er aktive i en grad, de ikke har været i lang tid, i omkring 20 år", sagde chefen for marineoperationer, admiral John Richardson, til *Financial Times* i et interview. "Hvordan skal vi fordele vore styrker for at sikre, at vi bevarer en passende balance og er passende engageret?" Richardson sagde, at flåden var i færd med at vurdere, om de skulle forøge deres tilstedeværelse i Europa og Stillehavsområdet. "Det er, hvad vi i øjeblikket drøfter."

Leder, 11. november 2015: De forenede Staters mission

Ligger i Den nye Silkevej

10. november 2015 – USA kan ophøre med at dræbe og dø, og begynde at bygge igen.

Den 2. november bragte nyheder for dagen, der var et forfærdende chok for USA: Dødsraten for hvide amerikanere i alderen 45-54 – henved 44 millioner mennesker – er steget støt siden 1999, og er steget med mindst 15 % i denne periode, der dækker George W. Bush' og Barack Obamas samlede præsidentskaber. Intet tilsvarende fandt sted under 1930'ernes Store Depression, ej heller på noget andet tidspunkt i det 20. århundrede; og intet tilsvarende har fundet sted i noget andet industrialiseret land siden Anden Verdenskrig.

Årsagerne er i en overvældende grad forgiftning gennem indtagelse af narkotika og alkohol, selvmord og leversygdomme med tilknytning til stofmisbrug. Denne »håbløshedens sygdom«, for at citere en borgmester i 'Rustbæltet'[1], er en sygdom forårsaget af afindustrialisering og konstant krig. Forfatterne til undersøgelsen, der afslørede denne chokerende kendsgerning, siger, at »disse amerikanske borgere vil være den første generation, der, som midaldrende, finder, at de ikke vil have bedre kår end deres forældre«.

Alle nationer har en mission for menneskeheden; og alle nationers mission for sig selv er at give hver generation mulighed for at overlade pladsen til en ny generation, der stiger højere og er til større gavn for den fremtidige menneskehed.

USA's mission, for at redde sig selv, stirrer os direkte i ansigtet. Vi må standse George W. Bush og Barack Obamas illegale drab i USA's navn af mindst hundreder af tusinder af mennesker i krige og dronekrige. Det er ulovligt og forfatningsstridigt, og det optrappes fortsat af Obama. Han må fjernes fra embedet for at stoppe det.

Vi bør lukke Wall Streets spekulation ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Dernæst må vi begynde at bygge igen ved at koble os til det mest magtfulde initiativ, der bygger moderne infrastruktur for at udvikle verdensøkonomien: Projekterne under 'Den nye Silkevej', initieret af Kina, i hele Eurasien over land og vand. Vi bør få dette ind i USA gennem højhastigheds-jernbaner over Beringstrædet og ned langs den amerikanske vestkyst; og udbygge et højhastigheds-jernbanenetværk, der kan stå mål med Kinas 11.000 miles netværk, der allerede er i drift.

Amerika bør påtage sig ansvaret for den enorme flygtningekrise i Europa, som blev skabt gennem Obamas og Bush' krige i Libyen, Syrien, Irak og Afghanistan – ved at tage føringen med at bygge Den nye Silkevej ind i Mellemøsten. Som en [artikel af en tysk forfatter i går](#) udtrykte det:

»Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring.«

På samme måde vil »håbløshedens sygdom« ophøre i USA.

[1] 'Rustbæltet' er et udtryk for området, der strækker sig fra den øvre del af det nordøstlige USA, de store søer og staterne i Midtvesten, og det refererer til den økonomiske nedgang, befolkningsnedgangen og byernes forfald pga., at områdets engang så magtfulde industrisektor er skrumpet ind. Udtrykket blev populært i USA i 1980'erne.

Vladimir Putin advarer igen USA mod at bryde den strategiske atomvåbenbalance

12. november 2015: Den russiske præsident Vladimir Putin kom med skarpe åbningsbemærkninger inden mødet med topforsvarsfolk fra regeringen og repræsentanter for det russiske militære/industrielle kompleks under det årlige revisionsmøde. Mødet, der fandt sted tirsdag i Sotji, faldt sammen med meddelelsen om, at det russiske forsvarsbudget for næste år vil være 49 mia. dollar, hvor de 35 mia. er direkte øremærkede til de russiske bevæbnede styrker. Til sammenligning er det amerikanske forsvarsbudget 10-15 gange STØRRE: og to nye, amerikanske våbenprogrammer – det nye F-35 stealth kampfly og udskiftningen af ubåde, der medfører ballistiske missiler – er hver for sig mere kostbare end hele det russiske forsvarsbudget.

Putin fokuserede sine indledende bemærkninger omkring den trussel mod Rusland, som udgøres af USA's og dets allieredes globale missilforsvarsprogram. Putin sagde i begyndelsen af sine bemærkninger:

»Som vi alle ved opbygger USA og dets allierede uophørligt deres globale missileforsvarssystem. Desværre tager man hverken vore bekymringer eller vore samarbejdsforslag i betragtning. Vi har ved flere lejligheder indikeret, at vi anser sådanne handlinger for at være et forsøg på at underminere den eksisterende atomvåbenbalance, og på faktisk at destabilisere hele systemet med regional og global stabilitet.«

Putin bemærkede, at Washington vedvarende har hævdet, at ABM-deployeringerne relaterede til faren fra Iran, men deployeringerne fortsætter, selv efter P5+1-aftalen. Han sluttede:

»Derfor«, konkluderede han, »er henvisninger til de iranske og nordkoreanske atommissiltrusler et dække for de sande intentioner, der i realiteten drejer sig om at neutralisere andre atomstaters strategiske atompotentiale, ud over USA og deres allierede; primært vedr. Rusland, selvfølgelig, og om at opnå en afgørende militær overlegenhed med alle de heraf følgende konsekvenser.«

Det faktum, at Putin ikke uddybede *»de heraf følgende konsekvenser«*, udvandede på ingen måde hans direkte budskab: Obama, lige som Bush og Cheney før ham, er hastigt i færd med at drive verden mod en atomar konfrontation. Putin gjorde det klart, at Rusland allerede forbereder sig til en sådan konfrontation gennem netop det arbejde, der var emnet for dette særlige, årlige møde, som han talte til.

Putin forklarede:

»Vi har gentagne gange sagt, at Rusland vil tage de nødvendige, tilsvarende forholdsregler for at styrke sit atompotentiale. Vi vil ligeledes også arbejde på anti-missilforsvarssystemer, men i det første stadium, som vi gentagent har sagt, vil vi fokusere også på offensive systemer, der kan overvinde ethvert anti-missilforsvarssystem.«

Putin bemærkede i sine slutbemærkninger, at Rusland i de seneste tre år har arbejdet på at udvikle

»flere lovende våbensystemer, der kan udføre kampmissioner i dybden under betingelser med et anti-missilforsvarssystem«,

og bemærkede, at kampenhederne er begyndt at modtage sådanne nye våbensystemer allerede i år.

Det er ikke alle, der i USA og Vesten ikke har opfattet pointen. Stephen Blank, senior-stabsmedlem ved USA's Udenrigspolitiske Råd, skrev for nylig en artikel med overskriften, »The West Underestimates Putin at its Peril« ('Vesten undervurderer Putin, til sit eget fordærv'). Han begynder,

“For den store, britiske militæranalytiker Basil Liddell-Hart var det aksiomatisk, at formålet med krige var en bedre fred. Med andre ord, så, for at være succesfulde, må de sættes i forbindelse med politiske resultater og strategiske landvindinger.» Efter en bemærkning om, at Obamaregeringen har vist sig at være ude af stand til strategisk tænkning, skrev Blank, »Hvilke fejl, Rusland og dets bevæbnede styrker så end måtte have, så er foragt for strategi ikke en af dem. Washingtons eliter, med få undtagelser, kan ikke acceptere, at den russiske præsident Vladimir Putin tænker og handler strategisk.» Dernæst demonstrerer Blank, at, i det aktuelle tilfælde med Syrien, er det præcis, hvad Putin gør. Han konkluderer, at »Putin kunne måske sluttelig tabe spillet i Syrien, for intet er så uforudsigeligt som krig. Men denne mulighed kan ikke retfærdiggøre den selvbehagelighed, arrogance og intellektuelle dovenskab, der truer USA's interesser og dets allierede.»

I *Guardian* den 10. nov. bragte Julian Borger spørgsmålet direkte tilbage til USA's atomvåbenprovokationer mod Moskva. Borger rapporterede om nylige advarsler fra tidl. viceformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, der udtalte, at moderniseringen af USA's taktiske atomvåben i Europa, B-61 12, gør dem »brugbare«, og dette udgør en alvorlig fare for at glide ind i en atomkrig. Cartwright sagde til PBS, »Hvis jeg, med bevarelse af samme sprængkraft, kan nedbringe sprængstofmængden, og derfor det sandsynlige atomnedfald, osv., gør dette det så mere anvendeligt i en præsidents eller national sikkerhedsbeslutningstagers øjne? Og svaret er, at det sandsynligvis kunne være mere anvendeligt.« Borger

bemærkede, »Det store ved atomvåben var, at deres anvendelse angiveligt var utænkelig, og de var derfor et afskrækkelsesmiddel mod overvejelser om en ny verdenskrig. Når de først bliver 'tænkelige', befinder vi os i et andet, og langt farligere, univers.

Leder, 12. november 2015: Putin har ret: Obama gør fremstød for et termonukleart Armageddon

Den russiske præsident Vladimir Putin talte ved åbningen af en konference med ledere fra Forsvarsministeriet og militærindustrien i Sotji, Rusland, tirsdag, hvor han i skarpe vendinger advarede om, at præsident Barack Obamas politik er i færd med at drive verden mod en termonuklear udslettelse i en meget nær fremtid. I realiteten fremkom Putin med det mest vandtætte argument for, hvorfor USA's præsident må fjernes fra embedet nu.

Putin gjorde det klart, at USA har løjet om grundene til, at det bygger et globalt missilforsvarssystem, eftersom Iran nu har underskrevet P5+1-aftalen og afstået fra atomvåben. Målet for USA's og dets allieredes globale ABM har hele tiden været at ændre den globale, militære balance til fordel for USA's Prompt Global Strike-doktrin, dvs. evnen til at kunne lancere et atomart førsteangreb imod Rusland (og som angiveligt skulle ødelægge modpartens evne til et gengældelsesangreb, *-red.*). Rusland for sin del vil ikke finde sig i dette; og Rusland bygger nye våbensystemer, af hvilke nogle allerede er i

felten, og som kan modgå enhver ABM-fordel, som USA måtte opnå.

Dette er den samme Barack Obama, hvis mærke for udenrigspolitisk »succes« har været massedrabs-droneprogrammet, under hvilket et ukendt antal uskyldige civile er blevet dræbt for blot posthumt at blive klassificeret som »fjender dræbt under kamp«, eller, mere enkelt, »offer for krigen«. Under diskussion med sine medarbejdere fra LaRouches Politiske Komite onsdag trak Lyndon LaRouche en klar linje mellem menneskelige væsener og uhyrer, som Obama, der ikke har nogen evne til agape, næstekærlighed, og således mangler de menneskelige, følelsesmæssige egenskaber, der adskiller mennesket fra dyret.

LaRouche bemærkede, at Californiens guvernør Jerry Brown har samme karakter som Obama, totalt distanceret fra ethvert begreb om agape.

Selv, hvis et termonukleart Armageddon kan undgås i den umiddelbare fremtid, så har Obamas syv år i embedet, der fulgte efter otte år med Bush-Cheney, haft en total disintegration af livsvilkårene for det store flertal af amerikanere til følge. Den seneste grusomhed er den massive stigning af kokainproduktionen i Colombia, der uundgåeligt meget snart vil antage form af en strøm af billig kokain, der kommer ind i USA. Dette kommer oveni det allerede epidemiske spring i heroinafhængighed og afhængighed af smertestillende medicin. Det amerikanske folk er udset som målskive for en ny og ondsindet, britisk Opiumskrig. Tilfældet med Colombia eksemplificerer dette; med præsident Santos, en protege af Tony Blair og Obama-allieret, der åbenlyst har promoveret legalisering af narkotika, har nedlukket coca-udryddelsesprogrammerne og nu er i den endelige fase for forhandlinger om en narko-fred med den berygtede narko-terrorist FARC.

Præsidenten for Boston Federal Reserve Bank er også kommet ud

i denne uge med svare advarsler om en nedsmeltning af den kommercielle ejendomsboble og bemærkede, at situationen er mere alvorlig end i september 2007, hvor bolig- og erhvervsejendomsmarkedet først nedsmeltede; dette førte til nedsmeltningen i 2008 og den efterfølgende kvantitative lempelse ('pengetrykning').

Hvis vi ser bort fra faren for atomkrig, så er de reelle livsbetingelser for det store flertal af amerikanere blevet ødelagt i løbet af de seneste 15 år med Bush og Obama. Europa er i en endnu værre tilstand med førende nationer som Tyskland og Frankrig, der er håbløst kollapsede, og med Storbritannien allerede i et totalt økonomisk sammenbrud. Alt imens det transatlantiske område går fra ondt til værre, og førende britiske kredse pønser på krig som en vej ud af deres dilemma, så er situationen i Asien og Eurasien en kvalitativt anden, med Kina, Rusland og Indien, der fører an i indsatsen for at afstikke en ny kurs for virkeligt, globalt samarbejde og en videnskabelig revolution, der vil blive til gavn for hele menneskeheden.

Muligheden for at lancere et sådant »nyt paradigme for menneskeheden«[1] er forhånden, og det første, altafgørende skridt er afsættelsen af Obama og nedlukning af Wall Street, så processen med økonomisk genrejsning og heling i USA kan påbegyndes.

[1] Se video med Helga Zepp-LaRouche m.fl., »**Et nyt paradigme for civilisationen**«, engelsk, med dansk udskrift.

Supplerende dokumentation:

Vladimir Putin advarer igen USA mod at bryde den strategiske atomvåbenbalance

12. november 2015: Den russiske præsident Vladimir Putin kom med skarpe åbningsbemærkninger inden mødet med topforsvarsfolk fra regeringen og repræsentanter for det russiske militære/industrielle kompleks under det årlige revisionsmøde. Mødet, der fandt sted tirsdag i Sotji, faldt sammen med meddelelsen om, at det russiske forsvarsbudget for næste år vil være 49 mia. dollar, hvor de 35 mia. er direkte øremærkede til de russiske bevæbnede styrker. Til sammenligning er det amerikanske forsvarsbudget 10-15 gange STØRRE: og to nye, amerikanske våbenprogrammer – det nye F-35 stealth kampfly og udskiftningen af ubåde, der medfører ballistiske missiler – er hver for sig mere kostbare end hele det russiske forsvarsbudget.

Putin fokuserede sine indledende bemærkninger omkring den trussel mod Rusland, som udgøres af USA's og dets allieredes globale missilforsvarsprogram. Putin sagde i begyndelsen af sine bemærkninger:

»Som vi alle ved opbygger USA og dets allierede uophørligt deres globale missilforsvarssystem. Desværre tager man hverken vore bekymringer eller vore samarbejdsforslag i betragtning. Vi har ved flere lejligheder indikeret, at vi anser sådanne handlinger for at være et forsøg på at underminere den eksisterende atomvåbenbalance, og på faktisk at destabilisere hele systemet med regional og global stabilitet.«

Putin bemærkede, at Washington vedvarende har hævdet, at ABM-deployeringerne relaterede til faren fra Iran, men deployeringerne fortsætter, selv efter P5+1-aftalen. Han sluttede:

»Derfor«, konkluderede han, »er henvisninger til de iranske og nordkoreanske atommissiltrusler et dække for de sande

intentioner, der i realiteten drejer sig om at neutralisere andre atomstateres strategiske atompotentiale, ud over USA og deres allierede; primært vedr. Rusland, selvfølgelig, og om at opnå en afgørende militær overlegenhed med alle de heraf følgende konsekvenser.»

Det faktum, at Putin ikke uddybede »de heraf følgende konsekvenser«, udvandede på ingen måde hans direkte budskab: Obama, lige som Bush og Cheney før ham, er hastigt i færd med at drive verden mod en atomar konfrontation. Putin gjorde det klart, at Rusland allerede forbereder sig til en sådan konfrontation gennem netop det arbejde, der var emnet for dette særlige, årlige møde, som han talte til.

Putin forklarede:

»Vi har gentagne gange sagt, at Rusland vil tage de nødvendige, tilsvarende forholdsregler for at styrke sit atompotentiale. Vi vil ligeledes også arbejde på anti-missilforsvarssystemer, men i det første stadium, som vi gentagent har sagt, vil vi fokusere også på offensive systemer, der kan overvinde ethvert anti-missilforsvarssystem.»

Putin bemærkede i sine slutbemærkninger, at Rusland i de seneste tre år har arbejdet på at udvikle

»flere lovende våbensystemer, der kan udføre kampmissioner i dybden under betingelser med et anti-missilforsvarssystem«,

og bemærkede, at kampenhederne er begyndt at modtage sådanne nye våbensystemer allerede i år.

Det er ikke alle, der i USA og Vesten ikke har opfattet pointen. Stephen Blank, senior-stabsmedlem ved USA's Udenrigspolitiske Råd, skrev for nylig en artikel med overskriften, »The West Underestimates Putin at its Peril« ('Vesten undervurderer Putin, til sit eget fordærv'). Han begynder,

“For den store, britiske militæranalytiker Basil Liddell-Hart var det aksiomatisk, at formålet med krige var en bedre fred. Med andre ord, så, for at være succesfulde, må de sættes i forbindelse med politiske resultater og strategiske landvindinger.» Efter en bemærkning om, at Obamaregeringen har vist sig at være ude af stand til strategisk tænkning, skrev Blank, »Hvilke fejl, Rusland og dets bevæbnede styrker så end måtte have, så er foragt for strategi ikke en af dem. Washingtons eliter, med få undtagelser, kan ikke acceptere, at den russiske præsident Vladimir Putin tænker og handler strategisk.» Dernæst demonstrerer Blank, at, i det aktuelle tilfælde med Syrien, er det præcis, hvad Putin gør. Han konkluderer, at »Putin kunne måske sluttelig tabe spillet i Syrien, for intet er så uforudsigeligt som krig. Men denne mulighed kan ikke retfærdiggøre den selvbehagelighed, arrogance og intellektuelle dovenskab, der truer USA’s interesser og dets allierede.»

I *Guardian* den 10. nov. bragte Julian Borger spørgsmålet direkte tilbage til USA’s atomvåbenprovokationer mod Moskva. Borger rapporterede om nylige advarsler fra tidl. viceformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, der udtalte, at moderniseringen af USA’s taktiske atomvåben i Europa, B-61 12, gør dem »brugbare«, og dette udgør en alvorlig fare for at glide ind i en atomkrig. Cartwright sagde til PBS, »Hvis jeg, med bevarelse af samme sprængkraft, kan nedbringe sprængstofmængden, og derfor det sandsynlige atomnedfald, osv., gør dette det så mere anvendeligt i en præsidents eller national sikkerhedsbeslutningstagers øjne? Og svaret er, at det sandsynligvis kunne være mere anvendeligt.« Borger bemærkede, »Det store ved atomvåben var, at deres anvendelse angiveligt var utænkkelig, og de var derfor et afskrækkelsesmiddel mod overvejelser om en ny verdenskrig. Når de først bliver ’tænelige’, befinder vi os i et andet, og langt farligere, univers.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER: Samarbejde eller krig?

Flygtningekrisen i Europa er skriften på væggen. Kun ved at erstatte Obamas konfrontationspolitik med et samarbejde med Rusland og Kina kan der gives en vej ud. IS må besejres militært, men samtidig må der også økonomisk opbygning til. Høring i USA's kongres om faren for atomkrig. Obama afsløret som morder i nye, lækkede dronepapirer. Stem nej 3. december. Skift COP21 i Paris fra konferencen for folkemord til konference for udvikling for hele menneskeheden. Dette er en redigeret udgave af Tom Gillesbergs nyhedsopdatering fra den 9. november. Lyt med på www.schillerinstituttet.dk/

Download (PDF, Unknown)

Rumænien underskriver aftale med Kina om to nye kernekraftværker; Kina ekspanderer ind i Central- og Østeuropa

11. november 2015 – I går underskrev China General Nuclear Power Corp. en aftale med Rumæniens statsejede Societatea Nationala Nuclearelectrica SA om opførelse og drift af to atomreaktorer i Cernavoda, Rumænien. De etablerede et joint venture-selskab, der skal gennemføre projektet til 7,7 mia. dollar. Den oprindelige plan, hvor reaktorerne skulle have været bygget af franske og tyske leverandører, blev opgivet i 2011. *World Nuclear News* rapporterer, at China General Nuclear vil eje mindst 51 % af kapitalen i det fælles selskab. De to reaktorer bliver det canadiske Candu 6-design med tungt vand. Lokalt har allerede to Candu-reaktorer, der er i drift.

Zhang Qibo, adm. dir. i China General Nuclear, sagde, at MOU'et, forståelsesmemorandaet, inkluderer en investeringsaftale, samt ingeniør- og byggetjenester. Han bemærkede, at Kina har et »voksende samarbejde med Central- og Østeuropa«, der benytter sig af Kinas »finansiering og fremragende erfaringer inden for ingeniørarbejde og driftsstyring« af landets hjemlige kraftværker.

Det central- og østeuropæiske initiativ kommer i kølvandet på sidste uges aftale med Argentina om konstruktion af atomkraftværker, samt, at Kina købte sig ind i de britiske og franske atomindustrier.

Muligvis på grund af, at den amerikanske Kongres har erkendt, at USA er ved at forsvinde som en faktor inden for

atomteknologi og -handel, blev den tidsperiode, i hvilken Kongressen kan gøre indsigelse mod fornyelsen af aftalen om civil atomkraft, overskredet, uden så meget som et pip fra Capitol Hill. Den fornyede 123-aftale trådte i kraft i går og løber frem til 2040. En erklæring fra Nuclear Energy Institute gennemgår Kinas planlagte opbygning af atomkraft og udtaler, at USA, i en størrelsesorden omkring 70-204 mia. dollar, kunne få gavn af aftalen, der ville skabe 20.000-45.000 amerikanske jobs.

Filippinsk senator Kit Tatad udgiver en magtfuld rapport om EIR's Specialrapport, »Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab« og støtter Resolutionen imod COP21- Klimakonference i Paris

10. november 2015 – Tidligere filippinsk senator Kit Tatad har udgivet en artikel, hvor han gennemgår og roser *Executive Intelligence Reviews* rapport, »Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab«. Artiklen

udgives i hans sædvanlig spalte i *Manila Times*.

Senator Tatad, en fremtrædende politisk skikkelse, så vel som også journalist og forfatter som katolsk lægmand, identificerer først **Pavens seneste Encyklika, 'Laudato Si'**, som et, der »er blevet lovprist af mange, der lovpriser hvad som helst, Paven siger«, og siger dernæst, at mange »hengivne katolikker« mener, at det, at kalde »Moder Jord som oprindelsen til alt liv er poesi, ikke teologi eller videnskab, og en mulig glidebane hen imod hedenskab«.

Han henviser dernæst til EIR's rapport, der tilsigter at forhindre COP21-konferencen mod global opvarmning, der skal finde sted i Paris i slutningen af november, i at tvinge en politik, der medfører en dødbringende befolkningsreduktion, ned over verden, baseret på falsk videnskab. Han citerer **Helga Zepp-LaRouche**, nævner de hovedskyldige (**Prins Philip af England og Kommandør af Det britiske Imperium, Martin Schellnhuber, Tyskland**), deres plan om at reducere befolkningen til en milliard og opfordrer folk til at underskrive EIR's (Schiller Instituttets) »**RESOLUTION: Nej til COP21-klimakonference for befolkningsreduktion**«, med en gengivelse af resolutionen i sin helhed.

(Kit Tatads artikel vil i sin helhed snarest komme på dansk på vores hjemmeside.)

Læger uden Grænser advarer om, at, med TPP-aftalen,

vil prisbillig medicin til millioner af mennesker forsvinde

8. november, 2015 – I en skarpt formuleret udtalelse publiceret 5. november advarede Læger uden Grænser/Medicins Sans Frontieres (MSF) om, at aftalen om Trans-Pacific Partnership (TPP), hvis ordlyd netop er blevet offentliggjort, "er en dårlig aftale for lægehjælp; den er dårlig for dem, der yder humanitær lægehjælp, som MSF, og den er dårlig for mennesker, der har brug for billig medicin i hele verden, inklusive i USA." Erklæringen blev udsendt i Judit Rius Sanjuans navn, amerikansk chef og juridisk rådgiver for MSF's Kampagne for Adgang til Vigtig Medicin.

Med en skarp henvisning til Obamaregeringen advarer erklæringen om, at "bestemmelserne i TPP-aftalen vil ikke alene hæve prisen på medicin og forårsage unødvendig lidelse, men de vil også repræsentere en fuldstændig afslutning på den amerikanske regerings tidligere forpligtende engagement over for den globale sundhed, inklusive garantier, der er omfattet af USA's 'Nye Handelspolitik' fra 2007."

"MSF er fortsat alvorligt bekymret over den effekt, som TPP-handelsaftalen vil få for millioner af menneskers adgang til billig medicin, hvis den sættes i kraft," udtaler MSF. TPP-aftalens ordlyd "bekræfter, at aftalen yderligere vil forsinke generel, prissænkende konkurrence ved at udvide og styrke farmaceutiske virksomheders beskyttede monopolmarkeder ... Det er meget foruroligende at se, at det er lykkedes den amerikanske regering og farmaceutiske virksomheder at indsluse regler, der vil fastholde høje medicinpriser i længere tid og begrænse de værktøjer, som regeringer og civilsamfundet har til at forsøge at forøge generel konkurrence ..."

Hvis TPP-aftalen træder i kraft, advarer MSF, vil den ikke tillade nationale reguleringsmyndigheder at benytte eksisterende data, der viser et biologisk produkts sikkerhed og virkeevne, til at bemyndige salget af konkurrerende produkter, selv, når der ikke foreligger patenter. TPP ville også tvinge regeringer til at forlænge eksisterende patentmonopoler udover den nuværende 20 års-periode, hvis de farmaceutiske virksomheder kræver det ...”

MSF opfordrer alle lovgivere eller parlamenter i de nationer, der har underskrevet TPP, ”til nøje at overveje, hvorvidt den aftalte TPP-tekst reflekterer den retning, de ønsker at gå, med hensyn til adgang til prisbillig medicin og fremme af biomedicinsk innovation; hvis ikke, bør TPP-aftalen modificeres eller forkastes”.

Mere fordømmelse af Obamas dronemassemord

10. november 2015 – Siden *The Intercepts* udgivelse i sidste måned af »Drone-papirerne«, er kravene om kontrol fra Kongressens side, kongresundersøgelse og direkte forbud mod Obamas selektive program for dronemord blevet stærkere.

Næste mandag vil Kirkernes Nationalråd i USA fokusere på dette spørgsmål på Capitol Hill, når rådet er ko-sponsor af en høring om Obamas dronedræberprogram i Rayburn-bygningen. En af talerne er den pensionerede oberstløjtnant i den amerikanske hær, Daniel L. Davis, en udtalt kritiker af krigen i Afghanistan.

I går udgav Countercurrents.org en kommenteret artikel af Doug Noble, der er medlem af Koalitionen for Droneaktion i staten New York, med titlen »Reaper Madness: Counterproductive Drone Wars« ('Manden med Leens galskab: Kontraproduktive dronekrige'). I artiklen citerer han etableringsens tænketaanke fra Rand og Brookings, en researcher ved Afdelingen for National Sikkerhed ved Flådens Skole for Akademikere, et medlem af staben ved U.S. Army War College Strategic Studies Institute, en professor ved Sam Nunn School of International Affairs, samt endnu flere. I variende grader af ligefremhed advarer de imod eller fordømmer politikken og programmet med dronedrab.

Blandt disse personer citeres James A. Russell ved Naval Postgraduate School fra dennes artikel, 'False Promise of Aerial Policing' (tilnærmelsesvis: 'Ordens-magthåndhævelse fra luften giver falske løfter'), at »ideen om ordensmagt-håndhævelse fra luften er farlig og dybt fejlbeskrevet, og er dog på mystisk vis blevet et universalmiddel for stater, der søger at anvende magt i den moderne æra ... Magthåndhævelse ved luftpatruljering er et intellektuelt og strategisk korthus, der bygger på et skrøbeligt fundament ... [det] repræsenterer taktikkens triumf over strategi og vender fundamentale sandheder om krigens natur på hovedet.«

Noble skriver, »Det måske mest lumske i alt dette er den kendsgerning, at mange undersøgelser, der længe har været tilgængelige for militære planlæggere, på afgørende vis har vist, at anvendelsen af bevæbnede droner i indsats til imødegåelse af oprør og terrorisme både er ineffektivt og kontraproduktivt. Ydermere har historien og nylig research klart vist, at strategien bag sådanne anvendelser af droner, med at 'afhugge hovederne' – mord på højtrangerende personer – i sig selv har været både fejlslagen og kontraproduktiv mht. at besejre oprørs- eller terrororganisationer.

Så drone-krigerne har hele tiden vidst, at det ikke ville virke: at dræber-droner og drabslister ville slagte tusinder

af civile, men aldrig besejre terrorister. De har haft afgørende viden om dette fra årtiers militærerfaring og mange bind med undersøgelser.«

Og i »'How Airstrikes Fail and Why Washington Never Notices' ('Hvordan luftangreb slår fejl, og hvorfor Washington aldrig bemærker det'), skriver Tom Englehardt i sin artikel, der blev bragt i Huffington Post (9. nov.): »I sin post-moderne 'menneskejagt'-form med det grumme navn Predator og Reaper, (Rovdyr og Manden med Leen) er det lykkedes droner at dræbe tusindvis af ledere, officerer, underofficerer og menige militante personer i forskellige terroristorganisationer, så vel som også et betydeligt antal civile, inklusive børn. Nyligt lækede dokumenter om Washingtons dronedrabskampagner indikerer, at, i mindst én periode i Afghanistan, var kun 10 % af dem, der blev dræbt, rent faktisk udset som mål for drab. Og alligevel synes præsidentens dronedrabskampagne i flere lande (delvist baseret på en drabsliste fra Det Hvide Hus og tirsdags-terrormøder for at beslutte, hvem der skal være mål) blot at have været med til at nære den eksponentielle vækst af terrororganisationer i hele Sydvestasien og Afrika.«

Leder, 11. november 2015: Dræber-politik er ikke »til debat« – Obama er ren ondskab

10. november 2015 – Fra de dræbende livsbetingelser i USA til bombing af hospitaler, og til droneangreb med masse mord til følge i adskillige lande; spørgsmålet er ikke »til debat«: Obama er ren ondskab. Han er gået for vidt. Han må fjernes fra embedet.

Denne kendsgerning blev understreget af Lyndon LaRouche ved et medarbejdermøde i denne uge, hvor han uddybede det faktum, at Obama fungerer som en britisk agent – han er sin stedfaders søn – i et præsidentskab, der styres af den britiske agent Valerie Jarrett, og som er i færd med at skubbe os ud på randen af atomkrig. Vi har brug for en senator, der vil sige sandheden. Vi befinder os i en 'Nixon-situation', og nogen må presses til at træde frem, tage et ansvar og handle.

Obamas morderiske drone-politik, f.eks., tiltrækker stadig større opmærksomhed og fordømmelse, på trods af de kontrollerede, større mediers næsten totale mørklægning af de dokumenterede »Drone-papirer«. På Capitol Hill vil der i næste uge være et arrangement, sponsoreret af amerikanske, kirkelige netværk, med titlen »Tværreligiøs Briefing om Dronekrig«, hvor en pensioneret officer fra hæren vil tale.

Menneskehedens fremtidsperspektiver er storslåede, når vi først har krydset vores nuværende farezone. I den umiddelbare fremtid fortsætter præsident Putin med sin dynamik for at skabe en ramme, inden for hvilken katastrofen i Syrien/Sydvestasien og med London/Obama kan finde en løsning. En udvidet gruppe på 20+ nationer og organisationer vil den 14. november træde sammen i Wien til forhandlinger. Et russisk forhåndsforslag med otte punkter, der omfatter betingelser for en våbenhvile, skabelse af en liste over terroristorganisationer og andre væsentlige tiltag, skal efter sigende allerede være under diskussion.

Fhv. tyske udenrigsminister

Westerwelle: Militære interventioner har været de seneste tyve års største fejltagelser

9. november 2015 – Guido Westerwelle, tidl. tysk udenrigsminister, gentog sit standpunkt fra for fire år siden imod interventionen i Libyen i et interview med *Der Spiegel* og bemærkede, at han på det tidspunkt var blevet angrebet en hel del, men at flere mennesker siden da har skiftet over til hans tankegang. Han antydede hermed, at dette også var tilfældet i andre lande. Westerwelle understregede, at »Tyskland bliver ikke stærkere ved at intervenere militært oftere ... Det var de seneste 20 års store fejltagelse.«

EU 2015 Økonomisk Prognose afslører en ubelejlig sandhed for Bruxelles

9. november 2015 – EU's Økonomiske Prognose 2015, der blev udgivet i starten af november af EU-kommissionen, spreder en falsk optimisme omkring en »økonomisk genrejsning«, der angiveligt skulle finde sted i Europa. Men et kig på detaljerne afslører, at rapporten selv viser et tydeligt svælg mellem medlemmer i Eurozonen og så de medlemslande, der har beholdt deres egen valuta og ikke er underkastet den af EU tvungne nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'). Svælget udtrykkes ikke kun i BNP-tal, der naturligvis er

utilstrækkelige, men også i tal for vækst i beskæftigelse, forbrug, investeringer osv.

Alt imens den gennemsnitlige vækst i BNP for Eurozone-lande vurderes at være 1,6 % for 2015, så er væksten i ikke-Eurozonelande næsten det dobbelte, 2,7 %.

Tallene for de 19 medlemmer af Eurozonen ville være langt værre, hvis det ikke var for Irland, der topper med 6 % i BNP-stigning, og det lillebitte Malta, hvis økonomi er ubetydelig, med 4,3 %. Irland har været i stand til at demonstrere så gode præstationer til trods for sit medlemskab af Eurozonen, takket være en unikt lav selskabsskat, der tiltrækker outsourcing-selskaber fra andre lande – med andre ord, urimelig konkurrence over for sine partnere i EU. Irland har også haft et underskud på 3,9 % i 2014, hvilket de facto er blevet ignoreret af Bruxelles.

Hvis vi tager Irland og Malta ud af regnestykket, så falder den gennemsnitlige vækst i Eurozonen ned under 1,1 %. Dette tal er i overensstemmelse med data for de tre lande, der udgør to tredjedele af EU's økonomi, Tyskland, Frankrig og Italien, hvis »vækst« lå på gennemsnitligt 1,2 %.

De andre, ikke-Eurozone-lande har draget nytte af en relativ uafhængighed mht. regeringsbeslutninger, inklusive vækst på hjemmemarkedet, budgetunderskud og offentlige investeringer. I tilfældet med den Tjekkiske Republik, der forventes at vokse fire gange så meget som Eurozonens kernelande, med vækstrater for BNP på 4,3 %, 1,4 % for beskæftigelse og med et fald i den officielle arbejdsløshed ned til 5 %, anerkender rapporten, at dette især skyldes »en særlig kraftig offentlig investering«, men kalder det en »midlertidig faktor«, idet EU-finansiering i fremtiden ikke vil være tilgængelig i samme omfang. Med andre ord; kort og godt, opskriften er god, men nu stopper vi med at finansiere den!

Andre ikke-Eurozone-lande, som Polen, Rumænien og Sverige, der

havde over 3 % 's vækst, viser ekspansion i hjemmemarkederne og en stigning i investeringer.

Grækenland repræsenterer et særligt tilfælde. Mordet på Grækenland, som blev gennemtvunget af EU i 2015, har resulteret i et dramatisk fald i BNP, eksport, import, privatforbrug og investeringer. I stedet for at indrømme dette, gør rapporten den græske regering ansvarlig, med »den mislykkede afslutning af det andet Tilpasningsprogram, folkeafstemningen, der blev udskrevet i juni 2015, den heraf følgende banklukning og introduktionen af begrænsning i kapitaloverførsler [ud af landet].« Rapporten spreder en falsk optimisme vedr. den græske regerings evne til at imødekomme det tredje Tilpasningsprograms budgetmål, men den tilstår, at dens fremskrivninger ikke inkluderer den forestående genkapitalisering af den græske banksektor.

Udenrigsministre fra Grækenland og Tyskland fremlægger de hårde kendsgerninger om flygtningesituationen

9. november 2015 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier var på officielt besøg i Athen den 29. okt. for drøftelser med græske regeringsfolk, inkl. udenrigsminister Nikos Kotzias. Højt på dagsordenen for begge parter stod flygtningekrisen og krigen i Syrien. Den 30. okt. udgav det

græske Udenrigsministerium et **udskrift på engelsk af deres pressekonference den 29. okt.**, under hvilken de begge kom med vigtige erklæringer.

Med hensyn til flygtningekrisen understregede udenrigsminister Kotzias, som også andre græske regeringsfolk har gjort, at hovedspørgsmålet er at løse krigen i Syrien, samt den kendsgerning, at FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) er blevet ribbet for finansiering.

Kotzias sagde, at han tilbage i februar i tyske medier advarede om, at nedskæringerne i finansieringen af FN's hjælpeoperationer for flygtninge ville føre til en massiv stigning i flygtningestrømmen. Han advarede igen under pressekonferencen, at han har informationer om, at henved 300.000 flygtninge er en route fra lejre i Jordan og Libanon, og at flygtninge i tyrkiske lejre er ved at sælge alle deres ejendele for at kunne foretage den lange rejse.

Kotzias siger, at disse mennesker kun er en del af 3 millioner mennesker, der lever i flygtningelejrene, og som nu rejser, fordi de bogstavelig talt sulter i lejrene. Han uddybede nedskæringerne i finansieringen, der er faldet fra 150 dollar pr. familie i lejrene til nu 13 dollar, dvs. ca. 0,43 dollar om dagen. Steinmeier var enig og sagde, at Tyskland havde sammenkaldt et G7-møde på sidelinjen af FN's Generalforsamling, som havde rejst 1,7 mia. dollar blot til at finansiere mad i lejrene, men at det ikke var nær nok.

Kotzias kom også med en magtfuld intervention til støtte for den ægyptiske regering og sagde: »Der er ingen, der bør lege med ilden og destabilisere andre lande i regionen. Nogle kan godt lide at mødes med det Muslimske Broderskab i Egypten. Det forstår jeg. Jeg har aldrig været tilhænger af militærregimer. Min generation sad i militærjuntaens fængsler. Stabilitet og sikkerhed i regionen kommer først. Har nogen overvejet, hvad der ville ske i tilfælde af et kaotisk kollaps af det egyptiske regime, med 96 mio. mennesker, af hvilke 62 mio. er

unge og uden identitet, fremtid, jobs? Og bag disse titals millioner er der 45 mio., der nu er ved at komme frem fra borgerkrigen i Sudan, så vel som også den fejlslagne stat Somalia. Efter min mening må vi afvende destabiliseringen i denne region fra toppen og ned, for ellers vil flygtningsituationen i Middelhavet virkelig komme ud af kontrol. Som følge heraf må vi træffe mange, mange flere forholdsregler.«

Steinmeier pointerede også, at der ikke kan findes en løsning og afslutning på krigen i Syrien uden at involvere præsident Bashar al-Assad.

Foto: Tyrkiet: De sælger, pakker og rejser. For at overleve.

Demografisk sammenbrud: Det russiske tilfælde.

LaRouche 2001: Hvis vi ikke reformerer IMF, får vi Ny Mørk Tidsalder

8. november 2015 – Efter Sovjetunionens kollaps og under Det britiske Imperiums udplyndringspolitik, gennemgik Rusland et chokerende, befolkningsmæssigt sammenbrud, ikke ulig det, der nu rapporteres at finde sted i USA under Bush- og Obamapræsidentskaberne. Som den russiske økonom, tidl. medlem af Dumaen og nuværende rådgiver til præsident Putin, Sergei

Glazyev, skrev i sin bog fra 1999 'Folkemord': »Den årlige rate af nedgang i befolkningstallet [i Rusland i 1990'erne] har været mere end det dobbelte af nedgangen under perioden af Stalinistisk undertrykkelse og massehungersnød i første halvdel af 1930'erne ... Intet tilsvarende dette er forekommet i Ruslands tusindårige historie.«

Lyndon LaRouche havde, i en historisk vidneberetning, han aflagde den 29. juni 2001 for den russiske Statsdumas Økonomiske Komite, som Glazyev dengang var formand for, advaret:

»I øjeblikket er verden som helhed domineret af den kendsgerning, at vi befinder os i IMF-systemets slutfase, i hvert fald i den form, det udviklede i kølvandet på den amerikanske præsident Nixons introduktion af den monetære orden med den såkaldte 'flydende vekselkurs' medio august 1971. I modstrid med den hysteriske propaganda, der kommer fra Bushregeringen, der nu er i store vanskeligheder, så er der intet, der kan redde det nuværende globale finanssystem og monetære system i sin nuværende form.

Den fortsatte afvisning af at acceptere visse nødvendige, omfattende reformer i disse systemer ville frembringe ikke alene en økonomisk katastrofe værre end den værste periode i 1930'ernes økonomiske depression. Den aktuelle krise vil også, med mindre den stoppes af nødvendige, drastiske reformer, udvikle sig til en demografisk katastrofe, som mere eller mindre kan sammenlignes med det, historikere kalder 'den Nye Mørke Tidsalder', der dominerede over Europa i kølvandet på det såkaldte Lombard-banksystems bankerot i det fjortende århundrede. At tale om en økonomisk politik, der ikke inkluderer en snarlig og omfattende reform af IMF-systemet, er derfor værre end tidsspilde.

Vi kan besejre dette kollaps, men kun, hvis vi er i stand til at frembringe en vis grad af internationalt samarbejde», erklærede LaRouche.

Foretag nu en sammenligning mellem den totale vending, der finder sted i Rusland under præsident Putins politik, og i hans BRIKS-allierede lande mere alment, og så det accelererende, demografiske sammenbrud og den Nye Mørke Tidsalder i Amerika under Bush og nu Obama.

Hvorfor sidder Obama stadig i Det Hvide Hus?

Et ekko af Helga Zepp-LaRouche: Tysk forfatter: »Kina bygger, Europa kigger«

9. nov. 2015 – En hårdtslående artikel blev udlagt på den fremtrædende, liberal-konservative forfatter Roland Tichys blog under overskriften, »China baut, Europa schaut zu« (Kina bygger, Europa kigger). Skrevet af Fritz Görgen, en tidligere rådgiver til den tidl. tyske udenrigsminister Guido Westerwelle, kommer den med den samme pointe, som **Helga Zepp-LaRouche kom med i sin erklæring af 1. nov.**, nemlig, at Den nye Silkevej kunne blive en håbets gnist i et fuldstændigt ødelagt Mellemosten.

Indledningsvis sætter artiklen Kinas fremtidsorienterede projekter med højhastigheds-jernbaner i Europa i kontrast til EU, der kæmper med vanskeligheder, fanget i et øjebliksbillede. Forfatteren afviser det amerikanske Udenrigsministeriums version af Den nye Silkevej som værende useriøs. Dernæst fremkommer han med sit hovedargument og siger, at hvis de europæiske nationer ønsker at stabilisere Mellemosten, er de nødt til at gå i kompagniskab med Kina.

Forfatteren fortsætter: »Langs en logistisk åre af denne størrelsesorden vil industrier lægge sig på række, som perler på snor: den vil være en magnet for korttids- og langtidsmigranter, der er på udkig efter et bedre liv for dem selv og deres familier. Et digitalt bredbånd vil blive ledsaget af et logistisk bredbånd, som aldrig før er set i verden. Blot en hensigtserklæring fra EU om at gå med i dette projekt, eller blot en erklæring fra EU's medlemsstater, ville ændre det politiske klima. Når de første aktiviteter med projektering og konstruktion først begynder at vise sig på mobile skærme, vil mange skimte den første gryende, længe savnede blå himmel bag de sorte skyer ude i horisonten. En sådan strategi ville forbedre situationen i Sydvestasien og på afgørende vis svække Islamisk Stat: Når folk er grebet af håb og optimisme, vil fundamentalisme ophøre med at finde næring. Dette ville ikke alene gælde for Islamisk Stat, som man sædvanligvis taler om, men også for dens slægtninge, så som Saudi Arabien og andre steder.«

**Helga Zepp-LaRouche sender en
hilsen til musikaften på
Manhattan i anledning af
Friedrich Schillers**

fødselsdag

De fleste mennesker er så bebyrdet med at sørge for deres elementære livsfornødenheder, at de ikke ønsker, og ikke kan klare den yderligere byrde, det er, at tænke. De er derfor tilbøjelige til at overtage deres meninger fra en eller anden gruppe, som de tilhører, det være sig kirke, præst, klub, deres samfundsklasse, medier eller en hvilken som helst anden gruppe. For at være i besiddelse af visdom, være klog, og for at elske visdom, må man allerede være i besiddelse af visdom for at påskønne den.

GDE Error: Requested URL is invalid